

Ο Γιώργος Τσερδάνης σχολιάζει ελεύθερα...

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

→ tserdanisg@hotmail.com

Οι Έλληνες αστυνομικοί σπεύδουν με οργή να δηλώσουν ότι ακόμη παραμένουν ανεξέλεγκτοι οι αναρχικοί και ότι δεν θ' αργήσουμε να θρηνήσουμε θύματα!

...ΑΓΑΠΗΣΤΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

«ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΙ είναι εχθροί της Τουρκίας» βροντοφώναξε προχθές ο κ. Ερντογάν... Αν και ουδείς Ελληνοκύπριος κατέκτησε διά της βίας και εξουσιάζει τουρκικά εδάφη. Ενώ η... Καλή Τουρκία έχει αρπάξει την μισή Κύπρο και δεν λείπει να την αφήσει

...ΓΙ' ΑΥΤΟ μήπως θάπρεπε οι Ελληνοκύπριοι να την αγαπούν και να την θεωρούν φίλη;

Καιρός ν' αποκτήσουμε ένα κράτος Αναρχικών, αλλά μακριά από εμάς

ΒΕΒΑΙΑ γίνονται κι αλλού, αλλά στην Ελλάδα παραγίνονται (πως μαθαίνετε) κι έτσι που πάνε από τα γουηκέντ τ' αναρχικά κατορθώματα θα επεκταθούν και στις καθημερινές, ώστε να μη περνά ημέρα χωρίς την δράση των διαφόρων μορφών κι ονομάτων οργανώσεων αναρχικών. Οι οποίοι, στην Ελλάδα και πάλι έχουν – ίσως κατ' αποκλειστικότητα - **άσυλα απαραβίαστα** από Νόμους και Αρχές, όπου αστυνομία ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ να εισέλθει.

ΜΙΛΑΜΕ για το Πολυτεχνείο των Αθηνών, το Αριστοτέλειο της Θεσσαλονίκης και το άντρο των με τις φωλιές των εξαχρειωμένων αναρχικών. Που βγαίνουν παραέξω και πριν επιστρέψουν στα κρυσφύγια, σπάνε, καταστρέφουν, πυρπολούν και επιτίθενται σε αστυνομικά τμήματα. Αλλά και με μολότωφ κι αντικείμενα σ' αστυνομικούς που μέχρι τώρα, από θαύμα, δεν έχουν θρηνήσει ζωές συναδέλφων.

ΔΕΝ ΘΑ ΣΧΟΛΙΑΣΩ, την κυβερνητική ανοχή απέναντι σ' αυτό το φαινόμενο. Το έχω κάνει όμως προ πολλού υποπτευόμενος – και δεν είμαι ο μόνος – ότι αφού κι ο ίδιος ο πρωθυπουργός γαλουχήθηκε στις τάξεις αυτών των... καλόπαιδων κι αφού ενδέχεται να τους χρησιμοποιήσει και πάλι το κόμμα του αν περάσει στην αντιπολίτευση γιατί σήμερα να τους κυνηγήσει και να τους δυσανεστήσει.

ΜΟΝΟ σε γενικές γραμμές κι ομολογώντας δεν γνωρίζω εις βάθος την φιλοσοφία

(...ο Θεός να την κάνει) και τις πεπαιθώσεις των (διαφόρων μορφών) Αναρχικών θα συνηθίσω σ' αυτά τα... καλόπαιδα που πιστεύουν ότι **ΟΙ ΑΡΧΕΣ** πρέπει να καταργηθούν και να ζούμε χωρίς νόμους και διατάξεις, να δημιουργήσουν ένα στην αρχή και στη συνέχεια δύο και τρία αναρχικά κράτη. Όπου θα συγκεντρώνονται θα ζουν και θ' αναπαράγονται εν πλήρη αναρχία.

ΤΟ ΝΑ ΖΟΥΝ όμως σε χώρες που δεν είναι αναρχικές, που έχουν νόμους και διατάξεις, αποδεκτές από την συντριπτική πλειονότητα και να απολαμβάνουν από την μια όσα τους προσφέρονται και από την άλλη να επιτίθενται στους προσφέροντες τους καθιστά τούλαχιστον ΞΕΦΤΙΛΕΣ. Και ντροπή τους που ανήκουν στο ανθρώπινο είδος. Καταστρέφοντας περιουσιακά στοιχεία συμπολιτών τους και στοχεύοντας ακόμη και σε ζωές άφταιγων συνανθρώπων τους!

ΔΥΣΤΥΧΩΣ ο Αναρχισμός ως ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ είναι εξαπλωμένος σε μικρά, αλλά εντούτοις ανησυχητικά ποσοστά. Κι' ακόμη έχω κι εδώ στο Σύδνεϋ συναντήσει νεώτερους συμπατριώτες που δικαιολογούν τους Αναρχικούς. Ας μαζέψουν λοιπόν κάποια χρήματα - εν ανάγκη και με ληστείες - κι ας εγκατασταθούν σε δικούς τους χώρους αγοράζοντας ένα νησί, ή ένα λαγκάδι εν ανάγκη κι ας ζούν εκεί χωρίς νόμους και διατάξεις. Φαντάζεστε τι... γλέντια θα υπάρχουν

Το "Πράσινο Βιβλίο του Μυριβήλη και η ομώνυμη ταινία του Φαρέλι!

ΤΑ ΦΕΤΕΙΝΑ ΟΣΚΑΡ δεν απασχόλησαν τούτη τη στήλη, αν και θάπρεπε η ταινία Έλληνα σκηνοθέτη, Γιώργου Λάνθιμου ήταν υποψήφια για δέκα Όσκαρ κι ας πήρε τελικά ένα (του πρώτου γυναικείου ρόλου) με την πρωταγωνίστρια Ολίβια Κόλμαν υπεθυμίζοντας μας το «απ' το ολότελα... καλή κι η Παναγιώτα».

ΩΣΤΟΣΟ κάτι άλλο μου... κέντρισε και ήταν το βραβείο Όσκαρ που κέρδισε ως καλύτερη ταινία το «Πράσινο Βιβλίο» του Πίτερ Φαρέλι με τους Βίγκο Μόρτενσεν, Μαερσάλα Αλί, Λίντα Καρντελίνι. Ονόματα τα οποία μου είναι σχεδόν άγνωστα. Καθότι οι κινηματογραφικές εξελίξεις – που κάποτε δεν μου ξέφευγαν - εδώ και κάμποσα χρόνια έπαψαν να μ' ενδιαφέρουν.

Ο ΤΙΤΛΟΣ λοιπόν της ταινίας το Πράσινο Βιβλίο μ' έστειλε χρόνια πίσω και στον Στράτη Μυριβήλη τα άπαντα του οποίου, όπως και αρκετών άλλων δικών μας συγγραφέων, είχα κυριολεκτικά καταβροχθίσει. Κι ως γνωστόν στους βιβλιοφάγους ο Μυριβήλης εδώ και τουλάχιστον 80 χρόνια συνέγραψε το ΠΡΑΣΙΝΟ ΒΙΒΛΙΟ του, που ουδεμία σχέση έχει με την ταινία του Πίτερ Φαρέλι και την υπόθεσή της.

Ο ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ που συνέγραψε κι άλλα βιβλία με χρώματα στους τίτλους, στο Πράσινο Βιβλίο του το οποίο ανέβηκε και σε θεατρική σκηνή των Αθηνών προ διετίας ταξιδεύει τον αναγνώστη σε προπολεμικές εικόνες της Ελλάδας και «σε υπέροχες φαντασίες, ακόμη και θάματα», Καμμιά σχέση με την υπόθεση του

Πρόσωπα της ταινίας The Green Book

'60 που διαπραγματεύεται η ταινία «Πράσινο Βιβλίο» του Πίτερ Φαρέλι. Ο οποίος αμφιβάλλω αν γνώριζε την ύπαρξη του Στράτη Μυριβήλη, ή αν και τώρα βρέθηκε κάποιος να του μιλήσει γι' αυτόν και την πράσινη σύμπτωση που τον συνδέει μαζί του!